

Datum van inontvangstneming : 14/05/2018

Zaak C-214/18

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

26 maart 2018

Verwijzende rechter:

Sąd Rejonowy w Sopocie (rechter in eerste aanleg Sopot, Polen)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

8 maart 2018

Verzoekster:

H.W.

Andere partijen:

PSM „K” w G., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

---

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Beroep van de schuldenaar tegen in rekening gebrachte kosten van gerechtsdeurwaarder in gedwongen tenuitvoerleggingsprocedure

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van Unierechtelijke bepalingen op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde ter toetsing van de verenigbaarheid met het Unierecht van het oordeel dat het bedrag van de belasting over de toegevoegde waarde begrepen is in de tenuitvoerleggingskosten die gerechtsdeurwaarders in rekening brengen

Artikel 267, lid 3, VWEU

Prejudiciële vragen

1. Is in het licht van het stelsel van de belasting over de toegevoegde waarde, zoals vastgesteld in richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1, zoals gewijzigd; hierna: „btw-richtlijn”), in het bijzonder artikel 1, artikel 2, lid 1, onder a) en c), en artikel 73 juncto artikel 78, lid 1, onder a), alsook van het daaruit voortvloeiende en tot de algemene beginselen van het Unierecht behorende neutraliteitsbeginsel van de belasting over de toegevoegde waarde – gelet op de bewoordingen van artikel 29a, lid 1 en lid 6, punt 1, van de wet inzake de belasting over goederen en diensten van 11 maart 2004 (geconsolideerde versie, Dz. U. 2017, volgnr. 1221, zoals gewijzigd) juncto artikel 49, lid 1, artikel 35 en artikel 63, lid 4, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging van 29 augustus 1997 (geconsolideerde versie, Dz. U. 2017, volgnr. 1277, zoals gewijzigd) – het oordeel verdedigbaar dat de door gerechtsdeurwaarders in rekening gebrachte tenuitvoerleggingskosten de belasting over de toegevoegde waarde omvatten?

Indien deze vraag bevestigend wordt beantwoord:

2. Is in het licht van het – tot de algemene beginselen van het Unierecht behorende – evenredigheidsbeginsel het oordeel verdedigbaar dat gerechtsdeurwaarders, die in het kader van hun tenuitvoerleggingsmaatregelen aan btw onderworpen zijn, daadwerkelijk over de juridische middelen beschikken om hun fiscale verplichtingen naar behoren na te komen, wanneer wordt aangenomen dat de – op grond van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging – in rekening gebrachte tenuitvoerleggingskosten de belasting over de toegevoegde waarde omvatten?

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Artikel 1, artikel 2, lid 1, artikel 74 en artikel 78, lid 1, onder a), van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

Artikel 288, lid 3, VWEU

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Wet inzake de belasting over goederen en diensten van 11 maart 2004 (hierna: „btw-wet”)

Artikel 15

1. Belastingplichtig zijn rechtspersonen, entiteiten zonder rechtspersoonlijkheid en natuurlijke personen die zelfstandig een van de in lid 2 omschreven economische activiteiten verrichten, ongeacht het oogmerk of het resultaat van die activiteit.

2. Als economische activiteit worden beschouwd, alle werkzaamheden van fabrikanten, handelaren of dienstverrichters, met inbegrip van rechtssubjecten die natuurlijke hulpbronnen exploiteren, landbouwers en personen die vrije beroepen uitoefenen. Als economische activiteit wordt in het bijzonder beschouwd, de duurzame exploitatie van materiële of immateriële activa om er opbrengst uit te verkrijgen.

[...]

6. Niet belastingplichtig zijn overheidsorganen en hun uitvoerende diensten, op het gebied van bij bijzondere bepalingen vastgestelde taken waarmee zij zijn belast, met uitzondering van handelingen die op grond van privaatrechtelijke overeenkomsten worden verricht.

Artikel 19a

1. De belastingplicht ontstaat op het tijdstip waarop het goed wordt geleverd of de dienst wordt verricht, onder voorbehoud van de leden 5 en 7 tot en met 11, alsook van artikel 14, lid 6, artikel 20 en artikel 21, lid 1.

[...]

Artikel 29a

1. Onder voorbehoud van de leden 2 tot en met 5, artikel 30a tot en met artikel 30c, artikel 32, artikel 119 en artikel 120, leden 4 en 5, omvat de maatstaf van heffing alles wat de leverancier of dienstverrichter voor deze handelingen als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van de zijde van de afnemer of van een derde, met inbegrip van subsidies, toelagen en andere soortgelijke bijbetalingen die een rechtstreekse invloed hebben op de prijs van de door de belastingplichtige geleverde goederen of verrichte diensten.

[...]

6. De maatstaf van heffing omvat:

1) Belastingen, rechten, heffingen en soortgelijke taksen, met uitzondering van de btw zelf.

[...]

Wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging van 29 augustus 1997

Artikel 28

De bepalingen van de wet op de inkomstenbelasting vinden toepassing op gerechtsdeurwaarders [...]

Artikel 34

De tenuitvoerleggingskosten van gerechtsdeurwaarders omvatten:

[...]

Artikel 35

De gerechtsdeurwaarder dekt de in artikel 34 genoemde kosten met de geïnde tenuitvoerleggingskosten.

Artikel 43

De gerechtsdeurwaarder rekent tenuitvoerleggingskosten aan voor de gedwongen tenuitvoerlegging en andere bij wet vastgestelde maatregelen.

Artikel 49

1. Bij de tenuitvoerlegging van geldvorderingen rekent de gerechtsdeurwaarder de schuldenaar kosten aan volgens de waarde van de vordering [...]

1a. In zaken als vermeld in lid 1 rekent de gerechtsdeurwaarder de schuldenaar kosten aan die in verhouding staan tot de hoogte van de geldend gemaakte vordering.

[...]

7. De kosten volgens de leden 1 en 2 kunnen op verzoek van de schuldenaar worden verlaagd. [...]

...

10. Na toetsing van het verzoek volgens lid 7 kan de rechtbank, inzonderheid met inachtneming van de verrichte werkzaamheden van de gerechtsdeurwaarder of de financiële situatie en het inkomen van de indiener van het verzoek, de in de leden 1 en 2 genoemde kosten verlagen.

Artikel 63

[...]

4. Het inkomen van de gerechtsdeurwaarder volgens de artikelen 1 tot en met 3 omvat de aangerekende en geïnde tenuitvoerleggingskosten tijdens de desbetreffende maand, vermeerderd met de hem toegekende vergoedingen voor vervoerskosten volgens artikel 39, lid 2, punt 3, en verminderd met de kosten van tenuitvoerleggingshandelingen en de in dit artikel genoemde bedragen.

[...]

Wet op de inkomstenbelasting van 26 juli 1991 (in de versie van Dz. U. 2018, volgnr. 200, zoals gewijzigd; hierna: „wet IB”)

Artikel 14

1. [...] Worden verstaan onder inkomsten van belastingplichtigen die btw-plichtige leveringen van goederen en diensten verrichten, de ontvangsten verminderd met de verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde.

[...]

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 De gerechtsdeurwaarder van de Sąd Rejonowy w Sopocie (rechter in eerste aanleg Sopot, Polen) was in opdracht van schuldeiseres PSM „K” w G. overgegaan tot een gedwongen tenuitvoerlegging tegen schuldenares H. W. Na verschillende tenuitvoerleggingshandelingen te hebben gesteld, sloot de gerechtsdeurwaarder bij exploit van 4 oktober 2016 de tenuitvoerleggingsprocedure af en stelde hij de tenuitvoerleggingskosten overeenkomstig artikel 49, lid 1, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging vast op 4 104,20 PLN, vermeerderd met 23 % btw op dit bedrag (452,74 PLN).
- 2 De mandataris ad litem van schuldenares H.W., van wie de verblijfplaats onbekend was, is bij de Sąd Rejonowy w Sopocie opgekomen tegen de tenuitvoerleggingskosten zoals vastgesteld in het exploit van de gerechtsdeurwaarder. Verzoekster verzocht vast te stellen dat het bedrag van de btw in het bedrag van de tenuitvoerleggingskosten is begrepen en dat de tenuitvoerleggingskosten overeenkomstig artikel 49, lid 1, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging niet mogen worden vermeerderd met deze belasting.
- 3 De Sąd Rejonowy w Sopocie heeft bij beschikking van 9 maart 2017 op unaniem verzoek van partijen de behandeling van de zaak geschorst in afwachting van een uitspraak van de Sąd Najwyższy (hoogste rechter in burgerlijke en strafzaken, Polen), zetelend met zeven rechters, over de volgende rechtsvraag: „Moeten de door de gerechtsdeurwaarder overeenkomstig artikel 49, lid 1, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging vastgestelde tenuitvoerleggingskosten met de verschuldigde btw worden vermeerderd of is de btw in deze kosten begrepen?”
- 4 Na hervatting van de geschorste procedure door de Sąd Rejonowy w Sopocie heeft de gerechtsdeurwaarder verzocht om het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de verenigbaarheid met de btw-richtlijn van het oordeel dat het bedrag van de verschuldigde btw begrepen is in de tenuitvoerleggingskosten zoals vastgesteld door de gerechtsdeurwaarder

volgens artikel 49, lid 1, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging. Volgens de gerechtsdeurwaarder verzetten het Unierechtelijke neutraliteitsbeginsel, het verbruikskarakter van deze belasting en haar berekeningswijze zich, gelet op de regelingen van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging, tegen dit oordeel.

- 5 De Sąd Rejonowy w Sopocie, die bevoegd is om uitspraak te doen op het beroep tegen de tenuitvoerleggingskosten, zoals vastgesteld in het exploit van de gerechtsdeurwaarder, is een rechter in eerste aanleg. Tegen diens beschikking kunnen partijen en de gerechtsdeurwaarder hoger beroep instellen.

Korte uiteenzetting van de motivering van de verwijzing

- 6 Naar Pools recht worden belastingen uitsluitend bij wet geheven (artikelen 84 en 217 van de grondwet van de Republiek Polen).
- 7 De algemene fiscale toepassingsrichtsnoeren van de minister van Financiën en hun wijzigingen hebben geen kracht van wetgeving maar dienen ter handhaving van de wet.
- 8 Tenuitvoerleggingsmaatregelen van gerechtsdeurwaarders waren meer dan tien jaar lang niet aan btw onderworpen, omdat gerechtsdeurwaarders volgens de minister van Financiën onder de subjectieve belastingvrijstelling krachtens artikel 15, lid 6, van de btw-wet vielen. Alleen de overige maatregelen van gerechtsdeurwaarders waren volgens de algemene regels aan btw onderworpen.
- 9 In de gewijzigde algemene toepassingsrichtsnoeren van 9 juni 2015 was de minister van Financiën de tegengestelde mening toegedaan volgens welke de subjectieve belastingvrijstelling krachtens artikel 15, lid 6, van de btw-wet geen toepassing vindt op gerechtsdeurwaarders, die vanaf 1 oktober 2015 hun fiscale verplichtingen dienen na te komen. Hoewel de btw een omzetbelasting is, geven de gewijzigde algemene toepassingsrichtsnoeren geen uitsluitsel over de berekeningswijze van de belasting, dat wil zeggen of de btw in het respectieve bedrag is begrepen („brutomethode”) dan wel eraan is toe te voegen („nettomethode”).
- 10 Uit de brochure die het ministerie van Financiën op 21 september 2015 publiceerde, kon worden opgemaakt dat de verschuldigde belasting reeds is begrepen in de tarieven, honoraria en kosten van gerechtsdeurwaarders. Om de maatstaf van heffing te bepalen, moet op het geïnde honorarium van de gerechtsdeurwaarder een bedrag ter hoogte van de verschuldigde btw, berekend volgens de „brutomethode”, in mindering worden gebracht.
- 11 Volgens de regeling van artikel 2a van het Poolse belastingwetboek van 29 augustus 1997 (Dz. U. 2017, volgnummer 201, zoals gewijzigd) die sinds 1 januari 2016 van kracht is, moet bij twijfels over de inhoud van fiscale bepalingen in het voordeel van de belastingplichtige worden beslist.

- 12 De verwijzende rechter wijst erop dat hij zich schaart achter de uitlegging die de Naczelny Sąd Administracyjny (hoogste bestuursrechter, Polen) in zijn beslissing van 6 maart 2017 aan de status van gerechtsdeurwaarder heeft gegeven, volgens welke tenuitvoerleggingshandelingen van gerechtsdeurwaarders aan btw zijn onderworpen.
- 13 Voorts verklaart de verwijzende rechter dat hij de Naczelny Sąd Administracyjny volgt in zijn beslissing van 27 juli 2017, volgens welke de gerechtsdeurwaarder de – op grond van artikel 49, lid 1, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging – in rekening gebrachte tenuitvoerleggingskosten niet mag vermeerderen met het bedrag van de btw.
- 14 In het licht van het neutraliteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel betwijfelt de verwijzende rechter echter of het oordeel van de Sąd Najwyższy, dat de tenuitvoerleggingskosten – overeenkomstig artikel 29a, lid 1, juncto lid 6, punt 1, van de btw-wet – als een brutobedrag inclusief btw moeten worden begrepen, aangezien de wet inzake deurwaarders en tenuitvoerlegging geen vermeerdering van de tenuitvoerleggingskosten met btw vermeldt, met het Unierecht verenigbaar is.
- 15 Tenuitvoerleggingskosten zijn een heffing die de gerechtsdeurwaarder niet mag vaststellen en over de hoogte waarvan hij ook in individuele gevallen geen schikking mag treffen. Tenuitvoerleggingskosten worden bij wet vastgelegd en geïnd. Het gaat hierbij om een verplichte vergoeding waarvan de hoogte, vaststelling en inning zijn neergelegd in publiekrechtelijke bepalingen.
- 16 Volgens artikel 35 van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging gebruikt de gerechtsdeurwaarder de geïnde tenuitvoerleggingskosten om de – in artikel 34 van de wet inzake deurwaarders en tenuitvoerlegging genoemde – kosten van zijn tenuitvoerleggingshandelingen te dekken. Uit deze bepalingen kan niet worden opgemaakt dat de gerechtsdeurwaarder btw op de tenuitvoerleggingskosten is verschuldigd.
- 17 Artikel 63, lid 4, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging bepaalt het inkomen van gerechtsdeurwaarders als het positieve saldo van de tenuitvoerleggingskosten en de voor vergoeding in aanmerking komende kosten na aftrek van de kosten van tenuitvoerleggingshandelingen. Deze vorm van inkomensbepaling van gerechtsdeurwaarders sluit naadloos aan op het fundamentele beginsel van inkomstenbelasting volgens hetwelk het voorwerp van belasting het inkomen is, begrepen als opbrengsten verminderd met beroepskosten. Krachtens artikel 14, lid 1, tweede zin, van de wet IB, waaraan artikel 28 van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging refereert, staat het inkomen van belastingplichtigen die btw-plichtige leveringen van goederen en diensten verrichten gelijk aan de ontvangsten verminderd met de verschuldigde btw. De veronderstelling dat het bij tenuitvoerleggingskosten om een brutobedrag gaat, zou in het licht van het neutraliteitsbeginsel en het verbruiksbeginsel, volgens welke de btw voor belastingplichtigen (leveranciers of

dienstverrichters) fiscaal neutraal hoort te zijn, tegen het beginsel indruisen dat de btw de eindverbruiker moet belasten.

- 18 Uit de opeenvolgende wijzigingen van de wet inzake deurwaarders en tenuitvoerlegging, en meer in het bijzonder van de bepalingen die specifiek op tenuitvoerleggingskosten betrekking hebben, blijkt dat de wetgever de verhoging van de tenuitvoerleggingskosten telkens heeft gemotiveerd als een vereiste aanpassing aan de werkbelasting en kosten van gerechtsdeurwaarders. Bij deze berekening heeft hij evenwel niet te kennen gegeven dat deze kosten minstens voor een deel bestemd zijn om fiscale verplichtingen na te komen.
- 19 Op grond van de definitie van de maatstaf van heffing, zowel naar Unierecht [artikel 78, lid 1, onder a), in fine, btw-richtlijn] als naar Pools recht (artikel 29a, lid 6, punt 1, in fine, van de btw-wet) kan worden betwijfeld of de maatstaf van heffing voor de belasting van tenuitvoerleggingskosten kan bestaan uit het bedrag van die kosten, verminderd met btw. Wanneer het bij de maatstaf van heffing om het bedrag gaat waarover belasting wordt berekend, kan de maatstaf van heffing zelf geen belasting omvatten. Slechts terzijde zij hier verwezen naar de boekhoudvoorschriften voor gerechtsdeurwaarders, neergelegd in de verordening van de minister van Justitie van 20 december 2005 betreffende bijzondere bepalingen tot regeling van de administratie en financiële boekhouding van gerechtsdeurwaarders (zoals gewijzigd in Dz. U 2014, volgnr. 1625). Daaruit blijkt dat „geïnde kosten” apart moeten worden geboekt van „btw, voor zover verschuldigd” (zie § 38, lid 1, punten 1 en 6, van de verordening).
- 20 De verwijzende rechter betwijfelt of de beslissing van de Sąd Najwyższy van 27 juli 2017 te verzoenen valt met het oordeel van het Hof van Justitie van de Europese Unie in zijn arrest van 7 november 2013 (C-249/12 en C-250/12), dat de veronderstelling dat tenuitvoerleggingskosten als brutobedragen te beschouwen zijn, niet indruist tegen het neutraliteitsbeginsel. De gerechtsdeurwaarder heft de kosten voor zijn tenuitvoerleggingshandelingen (in zijn hoedanigheid van tenuitvoerleggingsinstantie) niet op grond van privaatrechtelijke overeenkomsten. De Sąd Najwyższy heeft vastgesteld dat de rechtsverhouding tussen de gerechtsdeurwaarder als tenuitvoerleggingsinstantie en de schuldenaar respectievelijk de schuldeiser niet van civielrechtelijke aard is. De gerechtsdeurwaarder bekleedt een openbaar ambt (artikel 1 van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging) en is in die hoedanigheid bevoegd tot uitoefening van het overheidsgezag met het oog op de afdwinging van rechterlijke uitspraken. Op grond hiervan treedt hij de schuldenaar respectievelijk de schuldeiser tegemoet vanuit een overheidsfunctie; in het bijzonder kan de veronderstelling niet worden onderschreven dat de gerechtsdeurwaarder een privaatrechtelijke rechtsverhouding met de schuldenaar aangaat waaruit de aanspraak op de tenuitvoerleggingskosten voortvloeit.
- 21 De Sąd Najwyższy heeft met de voornoemde beslissing een rechtsvraag beantwoord die uitsluitend betrekking had op tenuitvoerleggingskosten die in verhouding tot de waarde van de vordering worden berekend. De vaste

vergoedingsbedragen, zoals vastgelegd in de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging, vielen buiten het bestek van de rechterlijke toetsing. Wanneer de Sąd Najwyższy een aanvullende belastingheffing op de tenuitvoerleggingskosten ontoelaatbaar acht, dan ontbreekt – althans naar het oordeel van de verwijzende rechter – tegen de achtergrond van het neutraliteitsbeginsel en het inkomen van gerechtsdeurwaarders volgens artikel 63, lid 4, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging ook de grondslag voor een vermindering van de vaste vergoedingsbedragen.

- 22 Volgens het neutraliteitsbeginsel mag al wie belastbare handelingen stelt, financieel niet met btw worden belast. Met andere woorden, al wie het concrete goed of de concrete dienst niet „verbruikt” maar doorverkoopt, mag niet met btw worden belast (zie arresten Hof van 6 februari 2014, C-424/12, in het bijzonder punt 31 en aldaar aangehaalde rechtspraak; 26 april 2012, C-621/10, in het bijzonder punten 43, 45 en 52; 13 maart 2014, C-204/13, in het bijzonder punt 41 en aldaar aangehaalde rechtspraak; 3 oktober 2006, C-475/03, in het bijzonder punt 28 en aldaar aangehaalde rechtspraak, en 24 oktober 1996, C-317/94, in het bijzonder punten 19, 21 en 22).
- 23 Bovendien moet de belasting over de toegevoegde waarde zo eenvoudig mogelijk worden gehouden. Naar het oordeel van de verwijzende rechter moet, teneinde de doelstelling van de btw-richtlijn te verwezenlijken, bij de uitlegging van de Poolse bepalingen ook in overweging worden genomen dat een partij bij een tenuitvoerleggingsprocedure in een andere lidstaat voor btw-doeleinden kan zijn geregistreerd.
- 24 De tweede prejudiciële vraag en de daarin gebruikte uitdrukking „daadwerkelijk over de juridische middelen beschikken” refereren aan de tweede stelling van het arrest van het Hof van 26 maart 2015 in zaak C-499/13 aangaande de juridische toetsing van een Poolse regeling volgens welke een gerechtsdeurwaarder die een executoriale verkoop van een onroerende zaak ten uitvoer brengt, aan btw is onderworpen. Aansluitend op de voorliggende analyse die zich toespitst op gerechtsdeurwaarders die btw zouden zijn verschuldigd over tenuitvoerleggingskosten, alsook met het oog op de toetsing van de verenigbaarheid van het oordeel dat tenuitvoerleggingskosten als brutobedragen aan te merken zijn, met beginselen en bepalingen van het Unierecht, moet worden gewezen op de regeling inzake verlaging van tenuitvoerleggingskosten van artikel 49, leden 7 tot en met 10, van de wet inzake gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging. In het licht van deze regeling leidt de veronderstelling dat deze kosten als brutobedragen moeten worden beschouwd, tot problemen: ten eerste met betrekking tot de invloed van het vonnis van de executierechter op de vaststelling van het belastbare bedrag en ten tweede met betrekking tot de identificatie van het voorwerp van het geschil door de executierechter, aangezien de executierechter krachtens artikel 767, § 1¹, k.p.c. (Pools wetboek van burgerlijke rechtsvordering) niet bevoegd is voor de „betaling van btw door de gerechtsdeurwaarder” (deze bepaling is van toepassing op een verzoek tot verlaging van de gerechtskosten – zie ook artikel 49, lid 9, van de wet inzake

gerechtsdeurwaarders en tenuitvoerlegging), alsook met betrekking tot de identificatie van het voorwerp van een eventueel later hoger beroep tegen de rechterlijke beslissing (artikel 770, vierde zin, k.p.c.).

- 25 Indien eventueel zou worden aangevoerd dat de belasting over de tenuitvoerleggingskosten, berekend volgens de brutomethode, inkomsten voor de staat genereert, kan daartegen worden ingebracht dat de berekening van de btw op de tenuitvoerleggingskosten volgens deze methode 18,70 monetaire eenheden naar de staat doet vloeien, terwijl een btw-berekening volgens de nettomethode de staat 23 monetaire eenheden oplevert – of een verschil van 4,3 monetaire eenheden.
- 26 De verwijzende rechter wijst erop dat indien het Hof zou oordelen dat tenuitvoerleggingskosten niet als brutobedragen aan te merken zijn, dit geen negatieve gevolgen voor schuldenaren of schuldeisers zal hebben. Partijen bij een tenuitvoerleggingsprocedure zijn namelijk beschermd door de artikelen 84 en 217 van de grondwet van de Republiek Polen en door de beslissing van de Sąd Najwyższy van 27 juli 2017.